

Typ zápisu	Porada pracovníků ORP
Termín konání	27. 11. 2014
Název akce	Porada pracovníků obecních úřadů obcí s rozšířenou působností Zlínského kraje (kteří vykonávají státní správu na úseku státní památkové péče), za účasti zástupců Kanceláře veřejného ochránce práv; Krajský úřad Zlínského kraje
Účastníci porady	<p>za KVOP – JUDr. Jana Vašíková, JUDr. Marek Hanák za KÚZK – H. Slušíková, Mgr. Eva Lidáková, PhDr. Aleš Naňák za OÚ ORP – Ing. Dagmar Navrátilová, Ing. arch. Miloslav Tabarka, Ing. Karel Bartošek, Ing. Jana Kubíková, Ing. arch. Magda Čeladníková, Ing. Alena Staňová, Ing. Petr Klokočka, Helena Halaštová, Ing. arch. Radka Borunská, Libuše Hradilová, Bc. Petr Zajíc, Ing. Josef Slánský, CSc., Bc. Anna Sáblíková, Ing. Martin Pacoň, Mgr. Kateřina Pešatová, Ing. Barbora Muselíková, Ing. Olga Gajdošíková, Ing. arch. Ivo Tuček, Mgr. Markéta Mentzlová, Ing. arch. PhDr. Bc. Renata Hrbáčková, Ing. Alexandra Hromadová za NPÚ-ÚOP Kroměříž – Ing. Ladislav Buchta, Mgr. Jan Obšíváč DiS, Mgr. Miroslav Lanc, Ing. arch. Alexandra Hurtová, Ing. Jitka Gajdoštinová, Mgr. Anna Grossová Omluveni: Ing. Alena Pospíšilová Neomluveni: 0</p>

Úvod

Místo zasedání:	14 15 BAŤŮV INSTITUT – 15. budova, sál A, Vavrečkova 7040, Zlín
Začátek a konec jednání:	09:00 – 13:00
Počet přítomných:	(32)
Počet omluvených:	(1)
Počet neomluvených:	(0)

Program jednání

1. Zahájení porady – PhDr. Aleš Naňák, odbor kultury a památkové péče
2. Poznatky z kontrol výkonu státní správy na úseku státní památkové péče – Ing. Alena Pospíšilová zast. PhDr. Alešem Naňákem
3. Seminář „Památková péče“ - Kancelář veřejného ochránce práv - JUDr. Jana Vašíková, JUDr. Marek Hanák
Obsahem semináře byly především kauzy, které ochránce řešil, zejm. otázky péče o kulturní památku, odstraňování závad na nemovitých kulturních památkách, a dále postupy orgánů státní památkové péče ve vazbě na postupy obecních stavebních úřadů.
4. Závěr

1) Zahájení

Poradu zahájil úvodním slovem PhDr. Aleš Naňák, který přivítal přítomné, stručně nastínil body, jimž bude porada věnována a zároveň omluvil Ing. Alenu Pospíšilovou, vedoucí oddělení památkové péče KÚZK, která se z pracovních důvodů nemohla porady zúčastnit.

2) Poznatky z kontrol výkonu státní správy na úseku státní památkové péče – PhDr. Aleš Naňák

Výrok ZS a Rozhodnutí

Při kontrole přenesené působnosti na úseku státní památkové péče se opakovaně setkáváme s neúplným vymezením předmětu správního řízení. Většinou je ve výrokové části rozhodnutí odkazováno na projektovou dokumentaci, případně je uváděno: „práce v rozsahu dle žádosti“. V čem konkrétně spočívají dílčí kroky zamýšleného záměru, již uváděno není. Podle § 68 odst. 2 správního řádu je správní orgán povinen ve výroku rozhodnutí uvést řešení otázky, která je předmětem řízení. Posouzení přípustnosti zamýšlených prací je v případě závazného stanoviska vydaného podle § 14 odst. 1,2 zákona o státní památkové péči předmětem řízení a je nutno tyto práce ve výroku rozhodnutí uvádět konkrétně a v rozsahu podané žádosti. V tomto směru lze odkázat i na Závěr č. 62 ze zasedání poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu ze dne 26. 11. 2007 - Vymezení předmětu správního řízení (<http://www.mvcr.cz/clanek/zavery-poradniho-sboru-ministra-vnitra-ke-spravniemu-radu.aspx>), který se sice zabývá řízením z moci úřední, nicméně podstata potřeby řádného vymezení předmětu řízení je shodná i s řízeními, která jsou zahajována na základě žádosti.

Porušení ustanovení ust. § 68 odst. 2 a 3 správního řádu a ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči bylo při kontrolách spatřováno také v tom, že správní orgán podmínky zahrnuté ve výroku nestanovil jednoznačně, konkrétně a určitě, tak aby mohly být kontrolovatelné a vymahatelné, případně stanovoval takové podmínky, které jsou již dány zákonem a jsou tedy ve výroku nadbytečné.

Odůvodnění

(vypořádání se s námitkami NPU)

Dle ust. § 14 odst. 6 PZ orgán státní památkové péče si před vydáním závazného stanoviska vyžádá vyjádření příslušného územního pracoviště památkového ústavu. Toto vyjádření neukládá povinnosti stavebníkovi, ale je podkladem pro vydání závazného stanoviska orgánu státní památkové péče. Ten se obvykle vyjádřením památkového ústavu řídí (a zapracuje ho do závazného stanoviska). Nicméně může se i od něj odchýlit. V takovém případě by měl orgán státní památkové péče v odůvodnění závazného stanoviska přesvědčivě vysvětlit, proč rozhodl odchylně od vyjádření památkového ústavu.

(odlišná správní praxe)

Zákon o státní památkové péči nepředepisuje, které stavební změny na kulturní památce je možné provádět a které jsou nepřípustné. Orgán státní památkové péče vydá závazné stanovisko a postupuje přitom individuálně, případ od případu. Nelze tak předem s jistotou říci, že určité stavební úpravy, které orgán státní památkové péče připustí u jedné památky, musí odsouhlasit i u jiné. Záleží na konkrétní památce, míře zachovalosti jejích cenných historických konstrukcí, stavebně-technickém

stavu atd. Na druhé straně by však orgán státní památkové péče měl v obdobných případech postupovat obdobně (předvídatelně), aby v praxi nevznikaly neodůvodněné rozdíly. Pokud stavební práce nepřipustí, je nezbytné, aby svůj postoj srozumitelně odůvodnil.

Nutno též zdůraznit, že závazné stanovisko nelze vydat dle § 14 zákona o státní památkové péči zpětně k již provedeným stavebním pracím na kulturní památce.

Aktivní legitimace a zhotovení protokolu z obhlídky na místě samém

Správní orgán musí důsledně postupovat ve smyslu zákona o státní památkové péči a správního řádu, především je nezbytné, aby ve smyslu ust. § 3 správního řádu důsledně zjišťoval stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Správní orgán je povinen důsledně zkoumat aktivní legitimaci účastníků správních řízení ve smyslu ust. § 14 odst. 1 a 2 zákona o státní památkové péči, dále pak v případě, že použije protokol z obhlídky na místě samém jako důkazní prostředek, musí dbát na to, aby tento protokol obsahoval všechny náležitosti ve smyslu ust. § 18 odst. 2 správního řádu a postupovat v souladu s ust. § 51 odst. 2 správního řádu.

V souvislosti s tím je také nezbytné, aby správní orgán v případě zjištění, že nebyly dodrženy podmínky závazného stanoviska nebo nejsou plněny jiné povinnosti vlastníků kulturních památek nebo staveb v plošně chráněných územích, postupoval důsledně v souladu s ust. § 35 odst. 1 nebo § 39 odst. 1 zákona o státní památkové péči.

Kácení dřevin na zahradách

Pod č. 189/2013 Sb. byla publikována vyhláška o ochraně dřevin a povolování jejich kácení (<http://aplikace.mvcr.cz/sbirka-zakonu/>). Tato vyhláška nabyla účinnosti 15.7.2013.

V § 1 písm. c) této vyhlášky je uvedeno, že pro účely této vyhlášky se rozumí zahradou pozemek u bytového domu nebo u rodinného domu v zastavěném území obce, který je stavebně oplocený a nepřístupný veřejnosti. Současně je v § 3 písm. d) vyhlášky stanoveno: „Povolení ke kácení dřevin, za předpokladu, že tyto nejsou součástí významného krajinného prvku [§ 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny] nebo stromořadí, se podle § 8 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny nevyžaduje pro dřeviny rostoucí v zahradách.“

V důsledku této úpravy tedy s uvedenými výhradami po 15.7.2013 nebude třeba ke kácení dřevin v uvedených zahradách povolení orgánu ochrany přírody.

Tato úprava však nic nemění na povinnosti vlastníka kulturní památky podle § 14 odst. 1 zákona o státní památkové péči. Zde tedy povinnost vlastníka kulturní památky nebyla uvedenou vyhláškou dotčena a povinnost vyžádat si závazné stanovisko podle zákona o státní památkové péči má vlastník i nadále (k otázce kácení na kulturní památce např. rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 11 Ca 259/2007).

S ohledem na obsah ustanovení § 6a odst. 1 zákona o státní památkové péči a úpravu dřevin dle tohoto ustanovení, se při kácení a výsadbě v zahradách, které nejsou kulturní památkou, ale nacházejí se v památkově chráněných územích nebo památkových ochranných pásmech, tato činnost regulaci podle § 14 odst. 2 zákona o státní památkové péči nepodléhá.

Přestupky:

V souladu se stanoviskem PI konstatujeme, že nedodržování podmínky závazného stanoviska má charakter trvajících správních deliktů. Skutková podstata je charakterizována slovesem ve tvaru „nedodržuje“, což představuje popis trvajících stavů, nikoli ve tvaru „nedodržel“, což by svědčilo o jednorázovém činu. V tomto případě má tedy být postižena nikoli činnost, ale udržování protiprávního stavu. Po dobu, kde nedodržuje podmínky závazného stanoviska, se dopouští pachatel protiprávního jednání, tj. přestupku. Pokud by naopak byla skutková podstata formulována za použití tvaru „nedodržel“, pak by skutečně šlo o jednorázovou činnost a pak by rozhodným momentem pro běh lhůty byl moment, kdy provedl práce v rozporu s podmínkou.

Zatímco skutková podstata provádění prací bez závazného stanoviska je omezena v ustanovení § 14 slovem „předem“, tj. jakmile jsou již práce prováděny, již nelze naplnit část hypotézy ustanovení § 14, tedy zahájit proces posuzování prací před jejich zahájením, v případě nedodržování podmínek závazného stanoviska žádné takové časové omezení stanoveno není. Toto je kvalitativní rozdíl mezi skutkovými podstatami, které jsou jak pro kulturní památky, tak pro nemovitosti v památkové zóně, nebo rezervaci popsány vždy v jednom a tom samém písmenku a reagují jednou na provádění prací bez závazného stanoviska a podruhé na nedodržování podmínek závazného stanoviska.

3) Seminář „Památková péče“ - Kancelář veřejného ochránce práv - JUDr. Jana Vašíková, JUDr. Marek Hanák

V dalším příspěvku se zástupci Kanceláře veřejného ochránce práv - JUDr. Jana Vašíková, JUDr. Marek Hanák zabývali kauzami, které ochránce řešil v souvislosti na otázky péče o kulturní památku nebo odstraňování závad na nemovitých kulturních památkách. Zaměřili se též na postupy orgánů státní památkové péče ve vazbě na postupy obecných stavebních úřadů.

Podkladem pro jejich příspěvky byl připravený materiál „Památková péče – poznatky veřejného ochránce práv“, který je v naskenované podobě přílohou tohoto zápisu.

4) Závěr

Na závěr porady poděkoval PhDr. Aleš Naňák přednášejícím za jejich příspěvky, které obsahovaly mnoho užitečných poznatků a informací z oblasti výkonu státní správy na úseku památkové péče. Zdůraznil, že si váží času, který zástupci Kanceláře veřejného ochránce práv vynaložili jak na přípravu přednášek, tak i na samotnou účast při poradě.

Dále PhDr. Aleš Naňák poděkoval všem přítomným za dosavadní spolupráci a popřál jim mnoho dobrého do budoucna.